

အိန္ဒိယ

ပန်းမုန်းတဲ့ ဥယျာဉ်

အခန်း(၁)

“ဘာ”

သူ့ အသံကြီး ကျယ်သွားလို့ ဆရာဝန်မတောင် လန့် ပြီး
တုန်သွားသည်။

ဖေဖေချစ်လည်း မျက်နှာ ပျက်သွားသည်။

“ရှင်ကလည်း မိန်းမ ကိုယ်ဝန်ရှိတယ် ပြောတာများ
အဲလောက်တော်လန့် ရလားရှင်

တခါမှတောင် မကြုံဖူးဘူး

“ဒေါက်တာ မသိပါဘူးဗျာ”

ဖေဖေချစ်ကတော့ ခပ်တည်တည်ပဲ။သူ ဒေါက်တာကို အားနာလို့
အပြင်လာခဲ့သည်။

“တောက်”

အခန်းအပြင်ဘက် ဝရန်တာမှာ သူ ဒေါသတွေ
တော်တော်ထွက်နေသည်။သူ နဲ့ ဖေဖေချစ်

လက်ထပ်ထားတာမှတစ်လပဲရှိသေးသည်။

ဖေဖေချစ်မှာကိုယ်ဝန်ရှိနေသတဲ့။ ရှိတာတောင်မှနှစ်လ လောက်တောင်ရှိပြီဆိုဘဲ။
ဖေဖေချစ်တို့ရဲ့ယုတ်မာမှုကိုမြန်းကနဲ့သိလိုက်ရလို့သူ တော်တော် ဒေါသ
ထွက်သွားသည်။

ဆရာဝန်မကို အားနာလို့ ဘာမှမပြောသာဘဲ အပြင်ထွက်လာခဲ့တာပါ။

သူနဲ့ ဖေဖေချစ်က

မိဘတွေပေးစားလို့ယူခဲ့ရတာ ပါ။ မိဘပေးစားတာထက်

ဖေဖေချစ်တို့မိဘတွေကသူ့မိဘတွေအပေါ် ကျေးဇူးရှိသူတွေဆို ပိုမှန်ပါမည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်ကိစ္စကိုလည်း ဖေဖေချစ်မိဘတွေပဲ စ

ကမ်းလှမ်းခဲ့တာပါ။ လူရင်းတွေမို့

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောတယ်ဘဲ ထင်ခဲ့တာ။

ခုတော့ သူ့ ကို နွားလုပ်ခဲ့ကြတာ၊ တွေးလေ ဒေါသတွေထွက်လေဘဲ။

ဆရာဝန်မ အခန်းထဲက ပြန်ထွက်ပြီး အောက်ထပ်ဆင်းသွားတာ

သိသည်။ ခဏ ထပ်စောင့်နေလိုက်သည်။ ဆရာဝန်မကား အပြင်ထွက်သွားမှ သူ
အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

ဖေဖေချစ်က ရှုဆေးဘူး နှာခေါင်းပေါက်ကို တော့ပြီး မှိန်းနေသည်။

ခုနကတော့ သူ သူမအတွက် စိုးရိမ်တကြီး အသိဆရာဝန်ကို ဖုန်းဆက်ပင့်ကာ
ပျာယာခတ်နေခဲ့တာပါ။ ခုတော့

သူ့ စိတ်တွေ အေးစက်မာခဲ့နေပြီ။

“ဖေဖေချစ်”

ချစ်လေးလို့ ချစ်စနိုးခေါ်ခဲ့တဲ့ ညားကာစ မိန်းမကို ခါးခါးသီးသီး

ခေါ်မိသည်။

“ဘာလဲ ကိုကို”

“မင်းမှာ ဘာမှ ပြောစရာ မရှိဘူးလားဟမ်”

“ဘာပြောရမှာလဲ”

“ဟာ....မင်းတော်တော်ယုတ်မာတဲ့ မိန်းမပါလား။ မင်းနဲ့ငါညားတာ တစ်လဘဲရှိသေးတယ်၊ အခု မင်းကိုယ်ဝန်က နှစ်လ၊ရှင်း....မင်းရှင်းလေ”

“ဘာရှင်းစရာ ရှိလို့ လဲ ကိုကို၊ ဖေဖေချစ်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိတယ်၊ဒါ ဖေဖေချစ်ယောက်ျားနဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ဝန်ပေါ့၊ ခေါင်းမူးနေတယ်၊ ကိုကို ပြဿနာလာရှာမနေနဲ့ အေးဆေးနေ”

“ဖေဖေချစ်....မင်းအကြောင်ရိုက်မနေနဲ့၊ ဒီမှာမင်းကိုယ်ဝန် ဘယ်ကောင်နဲ့ ရတာ လဲ၊

ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို ထိုးချတာလဲ”

“ကိုကိုနဲ့ ရတာ၊ ဒီထက်ပိုပြီး ဘာမှ ထပ်မပြောနိုင်တော့ဘူး”

“ဖေဖေချစ်...မင်းအဲ့လို ရောကြိတ်လို့ မရဘူး။ လင်ကောင်မပေါ်တဲ ကလေးကို ငါ့ကို

အမည်ခံခိုင်းတာ၊ ဒီကလေးဘယ်သူနဲ့ရတာ လဲပြော၊ မင်းမပြောရင် မင်းအဖေကိုသွားမေးမယ်”

“ဟင်း...ဟင်း.....ဟင်း...ကိုကို..ကိုကို...ရှင် ကြိုက်တဲ့သူကို သွားမေး၊ ရှင့်ကို အရူးလို့ ဘဲ ထင်မှာပေါ့၊ ကျွန်တော့်မိန်းမ ကိုယ်ဝန် ဘယ်သူနဲ့ရတာ လဲလို့မေးမလို့လား၊ ဖေဖေလည်း ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ ကိုကိုမိဘတွေအပေါ် ကောင်းခဲ့တဲ့ ဖေဖေကို စိတ်ဒုက္ခ မပေးပါနဲ့ ”

“ဘာ...ငါ့ကို နွားလုပ်တာကျတော့ရော၊ ငါ့ဘဝကို စိတ်ဒုက္ခပေးရုံမကဘူး၊ငါ့ဘဝကိုသတ်ပစ်လိုက်သလိုဘဲ၊ မင်းအဖေလည်း အလိုတူအလိုပါဘဲ”

“ကိုကိုကိုဖေချစ်တစ်ခုပြောမယ်။ ကိုကိုမိဘတွေကုမ္ပဏီ ဒေဝါလီခံရကာနီးနေတာရယ်၊ ကိုကိုတို့အိမ် အပေါင်ဆုံးကာနီးနေတာရယ်၊

ကိုကိုတို့အိမ် အပေါင်ဆုံးကာနီးနေတာတွေကို ဖြေရှင်းပေးခဲ့တာတွေဘာကြောင့်လဲ
ကိုကိုသိလား။ ဖေချစ်အတွက် လုပ်ပေးခဲ့တာပဲ။ အဲ့တော့ ကိုကို ဘာမှ ဆက်မမေးနဲ့။
ကိုကိုတို့ မိသားစု ပြဿနာကို လူမသိသူမသိ ကျိတ်ရှင်းပေးခဲ့ တာကို
ထောက်ထားရင် ကိုကိုပါးစပ် ပိတ်ထားပေးပါ။ လောကမှာ
ဘာမှအလကားမရဘူးကိုကို။ အားလုံးကအပေးအယူရှိတယ်။ဆန်ယူပြီးရင်တော့
ဆီပြန်ပေးရမှာဘဲ ကိုကို”

“တောက်...ဒီအပေးအယူကတစ်ဖက်သက်လိုသတ်မှတ်ခံရတာ
လေဖေဖေချစ်၊ ပွင့်လင်း မြင်သာတဲ့ သဘောတူညီမှုမဟုတ်ဘူး”

“ကိုကို ဘာတွေအတွေးများခံစားနေတာလဲ။ ကိုယ့်မိန်းမလွယ်ထားတဲ့
ကိုယ်ဝန်က ကိုယ့်ကလေးဘဲပေါ့။ ဒါဘဲနော် ကိုကို၊ ဖေဖေကို စိတ်ဒုက္ခ
ပေးမယ်ဆိုရင်တော့ ဖေချစ်ကလည်း ကိုကိုဘက်ကို ကောင်းပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။
လောလောဆယ် ကိုကို့ မိဘတွေ လည်ပတ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းအားလုံး ဖေချစ်နံမည်နဲ့
ဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့ ကိုကို”

“တောက်....မင်းတို့ က ငါ့ကို အကွက်ချပြီး အဝီဖမ်းခဲ့တာကိုး”

“ကဲ...ခံစားနေပြန်ပြီ။ဒီကလေး ကိုကို
ကလေးပါဆို.....ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း....”

*

အခန်း(၂)

ဦးရွှေမောင်း သမီးလေး ဖေဖေချစ်ကို ချစ်လွန်းလို့ နာမည်တောင် ဖေဖေချစ်လို့ ပေးထားခဲ့တာပါ။မွေးကတည်းက ဇနီးဖြစ်သူက ဆုံးပါးသွားခဲ့သဖြင့် မွေးမွေးချင်း အမိမဲ့ခဲ့ရတဲ့ မိတဆိုးလေး သမီးလေး ချစ်ခြင်းမေတ္တာအပြင် သနားဂရုဏာပါ ပိုခဲ့ရသည်။ဖခင်မေတ္တာရော မိခင်မေတ္တာပါ နှစ်ဆတိုးကာ အချစ်ပိုခဲ့ရတာ ပါ။

အမိမဲ့သားရေနည်းငါးဖြစ်နေရှာတဲ့ သမီးလေးကို မျက်နှာတချက်မညှိရအောင် ထားခဲ့သည်။ သမီးကို အစစအရာရာ အလိုလိုက်ခဲ့သည်။ အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိအောင် ထားခဲ့သည်။

အမိမဲ့နေတော့ နှစ်ဖက်စုံပြိုင် မိဘမေတ္တာ မပေးနိုင်တော့ တဖက်စောင်းနင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ပိုဆိုးတာက သားမဟုတ်ဘဲသမီး ဖြစ်နေခြင်းပါ။

သမီးလေး သုံးလေပိုက်ဆံဝင်လေမို့ သူကိုယ်တိုင်က သုံးခိုင်းခဲ့တာမို့ ဖေဖေချစ်တယောက် ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးခဲ့တာ မဆန်း။

သမီးကလည်း ကမ်းကုန်အောင် ဆိုးခဲ့သည်။သုံးသည်။ ဖြုန်းသည်။ ဆိုရှယ်ကျသည်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ မွေးရာပါ ဗီဇသန္ဓေကောင်းသည်ဟုဘဲ ဆိုရမလား။

ဖေဖေချစ်က စကားပြောတာတော့မရိုင်းပါ။ ချိုသာချွဲနဲ့ကာ လိုချင်တာကိုရအောင် ပြောတတ်သူပါ။ အလုပ်သမားတွေကိုခိုင်းရင်တောင် လုပ်ပေးချင်အောင် ချိုချိုသာသာခိုင်း တတ်သည်။ ထိုကြောင့် လည်း ဖေဖေချစ်ကို အားလုံးကဝိုင်းပြီး ချစ်ခင်ကြသည်။

ဘာမဆို လိုတာရဲ့တဲ့ သမီးဖြစ်သူက အိမ်ထောင်ရွေးရာမှာလည်း
အိမ်ထောင်ဖက်ကို

လက်ညှိုးညွှန်ပြီး ယူခဲ့တာပါ။ ဦးရွှေမောင်းရဲ့စီးပွားဖက် ဦးစိုးထည်တို့
၏ သား မောင်ထင်စိုးထည်ကို သဘောကျသတဲ့။

ဦးအောင်မောင်းကတော့ အနေအေးတဲ့
မောင်ထင်စိုးထည်ကိုသဘောမကျ။ ယောက်ျား ဆိုရင် လည်ဝယ်ဖျက်လက်ပြီး
သူများထက် အမြဲတစ်ကွက် ကျော်ထားနိုင်သော သမက်မျိုးသာ လိုချင်ခဲ့သောလည်း
သမီးက မောင်ထင်စိုးထည်မှ မောင်ထင်စိုးထည် ဆိုတော့ကိုစိုးထည်တို့
စီးပွားပျက်နေတာကို ဆယ်ပေးပြီး အကုန် သမီးနံမည်နဲ့ လွှဲယူကာ
မောင်ထင်စိုးထည်နဲ့ သမီးကို ပေးစားခဲ့ရတာ ။

မောင်ထင်စိုးထည်တို့ဘက်ကဝမ်းသာအားရ လက်ခံသဘောတူသလို
မောင်ထင်စိုးထည် ကလည်း သမီးကို ချစ်ခင်ကြင်နာတော့
ဦးအောင်မောင်းဖြေသာခဲ့သည်။

ယခုတော့....

သမီးမူးလို့ဆရာဝန် ပင့်ရတယ်ဆိုလို့အလုပ်လုပ်ရင်းက
အပြေးပြန်လာတဲ့ ဦးအောင်မောင်း၊သမီးတို့ လင်မယား ပြောသမျှ စကားတွေ
ကြားလိုက်ရသောအခါ...။

မထင်...ဘယ်လိုမှမထင်။ သမီး ဒီလို လုပ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်။

ကိုစိုးထည်တို့ သာသိရင် သူ အရှက်ကွဲပြီ။

ဦးအောင်မောင်း ဘာလုပ်ရမလဲတောင် မသိတော့။ သူ့
အလုပ်ခန်းထဲဝင်၊တံခါးလော့ခ်ချကာ စဉ်းစားခန်း ဝင်နေမိသည်။

သူ့ မြေး ဖြစ်လာမယ့် ရဲ့ ရင်သွေးကလေးရဲ့ အဖေဘယ်သူလဲ။

ဖခင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သမီးကို ဘယ်လို ပြောရမလဲ။ဘယ်လိုမေးရမလဲ။

မောင်ထင်စိုးထည်ကိုရော ဘယ်လို နှုတ်ပိတ်ရမလဲ။ဒီကိစ္စက
ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ဆိုင်သွားပြီ။ အရှက်ကွဲ မခံနိုင်ပါ။သမီးမေမေသာရှိရင်
ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။

ကလေးအဖေက ဘယ်သူလဲ။ ဘာလို့သမီးက မောင်ထင်စိုးထည်ကို
အမည်ခံစေတာလဲ။ ကလေးအဖေက တာဝန်မယူလို့လား။ အတွေးတွေက လူကို
ဖျဉ်းကနဲ ကျဉ်တတ်သွားစေသည်။

“တောက်”

*

အခန်း(၃)

“မင်း...မရယ်နဲ့၊ မင်း အဲ့လို လှောင်မရယ်နဲ့။ မင်း ငါ့ကို မလှောင်နဲ့။

မင်း...မရယ်နဲ့။”

သွား...မင်း ထွက်သွား...သွား...သွား”

“ကိုကို...ကိုကို...ဘာတွေယောင်နေတာလဲ။ ကိုကို...ထ...ထ”

“အင်...ဟင်”

“ကိုကို...ကိုကို နိုးပြီလား”

“ဟင်”

“ဘာတွေယောင်နေတာလဲကိုကိုရယ်၊

နဲ့ခင်းကြီးရုံးခန်းထဲအိပ်ပျော်ပြီးထယောင်နေတယ်၊

ဖေချစ်လာလို့ပေါ့။

မဟုတ်ရင်ဘယ်လောက်တောင်ယောင်နေမလဲမသိဘူး။ ကိုကိုရဲ့အိပ် မက်မက်တိုင်း ထယောင်တတ်တဲ့အကျင့်ကို တော်တော်စိတ်ပျက်တယ်၊ သိလား”

“အိပ်မက်၊ မက်တယ်”

“အေးလေ”

“ဒါဆို မင်းမှာ ကိုယ်ဝန် မရှိဘူးပေါ့”

“ဘာတွေအိပ်မက်မက်ပြန်ပြီလဲကိုကိုရယ်၊ ဖေချစ်တို့ကလေးမရလို့ ဆရာဝန်ပြတာတောင် ကြာလှပြီလေ။ ဖေချစ်ကလည်း ဗန်ကောက်ဖြစ်ဖြစ်

စင်ကာပူဖြစ်ဖြစ်သွားပြီး ဖန်ပြန်သန္ဓေသားသာ ယူလိုက်ချင်တော့တယ်”

“အေး...မင်းနဲ့ ကိုယ် လက်ထပ်ထားတာကြာပြီဘဲ။ သုံးနှစ်တောင် ရှိနေပြီ”

ဖေဖေချစ်က စိတ်ကုန်တဲ့ ပုံနဲ့ လှမ်းကြည့်နေသည်။

ဒီလိုဘဲ။ ဒီယောက်ျား အိပ်မက် မက်ရင် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် မမက်။
အိပ်မက်ထဲက ပြောစကားတွေကို တကယ် တတွတ်တွတ်
အသံထွက်ရွတ်ပြီးတော့ကို မက်တတ်တာ။

သင်းရဲ့ ဒီ အကျင့်ဆိုးကြောင့် အိပ်ရေးပျက်ရတဲ့ ဒဏ်ကို
မခံနိုင်လွန်းလို့ အိပ်ခန်းခွဲအိပ်တာ ယူပြီး နှစ်လလောက်ကတည်းက။ သင်းက
ညတိုင်းတော့ အိပ်မက် မမက်တတ်။လေးငါးရက်နေမှ တစ်ခါလောက်မက်တာ။
ဒါပေမယ့် မက်လိုက်ရင် အထိတ်တလန့် အော်ရင်အော်၊ မအော်ရင် စူးစူးဝါးဝါး။

တစ်ခါတလေကျတော့လည်း တတွတ်တွတ် ရေရွတ်ညည်းညူ ြနေတာ။

ကိုယ့်မှာ အိပ်မောကျနေတဲ့အချိန် သူ ထယောင်လိုက်ရင်
ကတုန်ကယင်နဲ့ လန့် နိုးရတာ ။

ကြာလာတော့ ခေါင်းချပြီး အိပ်ပျော်အောင် အိပ်ဖို့ တောင် လန့်
လာသည်။ နောက်ဆုံး မခံနိုင်တဲ့အဆုံး အခန်းခွဲအိပ်လိုက်ရသည်။ နှစ်လလောက်ကို
မနည်း သည်းခံလိုက်ရသည်။

ခုလည်း နေ့ခင်းကြီးရုံးမှာအိပ်ပျော်ပြီးထယောင်နေသည်။
တော်သေးတာပေါ့။

သူမရောက်လာလို့ ။

“ချစ်လေး”

“ဟင်”

“လာ...Tiolet ထဲသွားရအောင်”

“အာ...ဘာလုပ်မလို့ လဲ၊ကိုကိုနော်....ရုံးမှာ”

“ဪ...ဒီမိန်းမ၊ပေါက်ကရတွေတွေပြန်ပြီ၊

ဆီးသွားစစ်ခိုင်းမလို့အိပ်မက်ကထူးဆန်း နေလို့၊ မင်းမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီလားလို့ ၊
ရော့...”

ဆီးစစ်တံလေးပေးပြီး အတင်းဆီးသွားစစ်ခိုင်းနေသည်။ အဲဒါလည်း
တစ်ဒုက္ခ။သူမို့လို ဆီးစစ်တံကို သွားလေရာဆောင်ကာ မထင်ရင် မထင်သလို ကြုံ
တုံ့နေရာမှာ Tiolet ရှာပြီး

ဆီးစစ်ခိုင်းတတ်သေး။

တစ်ကယ်တော့ သူက ကလေးသိပ်လိုချင်နေတာပါ။ဘယ်သူက
ချွတ်ယွင်းချက် ရှိနေတာလဲ ဆိုတာကိုလည်း မစစ်ဆေးရဲ ဖြစ်နေသည်။

“အိမ်ရောက်မှ စစ်တော့မယ် ကိုကိုရာ”

“အိပ်မက်က ထူးဆန်းလို့ ပါ။အခု သွားစစ်ကြည့်စမ်းပါ”

ဖေဖေချစ် ရှုံ့မဲ့မဲ့နဲ့ အထ ဖုန်းမြည်လာလို့ ကိုင်လိုက်တော့ ဖေဖေဆီက
ဖုန်း။

“သမီးလေး...တခုခု မထူးခြားဘူးလား”

“ဘာကိုလဲ ဖေဖေ”

“ဪ...ဖေဖေ အိပ်မက် ထူးထူးဆန်းဆန်း မက်လို့ ပါ မြေးများ
ချီရတော့မလားလို့ ”

“ဟင်...ဖေဖေကပါ မက်တာလား၊ခဏလေး ဖေဖေ၊သမီးပြီးမှ
ဖုန်းပြန်ဆက်မယ်နော်”

ဖေဖေချစ်တစ်ယောက် ရင်တွေ ခုန်လာကာ ဆီးစစ်တံလေး ယူပြီး

Toilet ထဲသို့ ။

*

အခန်း(၄)

ဦးအောင်မောင်းနဲ့ ထင်စိုးထည်တို့ ရဲ့ ကမောက်ကမ အိပ်မက်က တကယ်ဘဲ နမိတ်ပြ အိပ်မက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဆီးစစ်တံမှာ ပေါ်လာသော အချောင်းလေးနှစ်ချောင်းကို ကြည့်ကာ ဖေဖေချစ် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ ရင်တွေခုန်တာလည်း ပွင့်ထွက်မတတ် ပေါက်ကွဲမတတ်။

လူက တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ညွတ်ခွေကျသွားကာ ကမုတ်ပေါ်ကနေ မထနိုင်တော့။

ကိုကို ကို ပြန်ပြောဖို့ တောင် အားယူလို့ မရ။အားမရှိ။ စကားပြောဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် အသံက ထွက်မလာ။

“မထူးဘူးမို့လား။ ဟွန်း ...အလကားအိပ်မက်။ ထပ်ကြိုးစားကြတာပေါ့ကွာ။ ကဲ..ကဲ..ကိုကို အစည်းအဝေးခန်းဘက်သွားပြီ။ တံခါးကို လှောခံချခဲ့မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

အထဲက ဘာမှ ပြန်မပြောသဖြင့်...

“ချစ်လေး...ဖေဖေချစ်၊ဖေချစ်...”

အထဲက ဘာသံမှ မကြားရသဖြင့် သူ အိမ်သာတံခါးသော့ရှာပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကမုတ်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်နဲ့ ဆီးစစ်တံလေးကိုင်ပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ မျက်ရည်တွေပါ ကျနေသော ဖေဖေချစ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ချစ်လေး...ဘာဖြစ်တာလဲ”

သူ ဆီးစစ်တံကို ယူကြည့်လိုက်သည်။

“ဟာ...ဟာ...ဟာ...ဒါ..ဒါ..ဒါ...ဒါဘာလဲ။ဒါ...ဒါ...တကယ်လား၊

ချစ်လေး...ဟင်”

သူ အံ့သြနေတုန်း ဖေဖေချစ် မေ့သွားသည်။

“ချစ်လေး...ချစ်လေး...ဟာ...ဒုက္ခဘဲ”

သူ ဖေဖေချစ်ကို ပွေ့ထုတ်ကာ ရုံးခန်းထဲက

ဆိုဖာပေါ်လှဲထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရုံးနားက ဆရာဝန်ကို သွားပင့်ခိုင်းရသည်။

ဆရာဝန်ကလည်း အသိတွေဆိုတော့ လိုက်လာပေးပါသည်။

ဆရာဝန် စမ်းသပ်နေတုန်း သူက ဘေးကနေ ဆီးစစ်တံလေး

တကိုင်ကိုင်နဲ့ ။

“သူဌေးကတော်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဗျ၊ အားနည်းပြီး မေ့သွားတာပါ။

သွေးအား သိပ်နည်းနေတယ်။ OG စပါယ်ရှယ်လစ် တယောက်နဲ့ ပြလိုက်ပါ”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ ပြမှာပါ”

ဆရာဝန် ဆေးထိုးပေးတော့ ဖေဖေချစ် သတိပြန်ရလာသည်။

“ကိုကို”

“ချစ်လေး...တို့ မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီတဲ့”

“ခင်ဗျားမှာ ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားမိန်းမမှာ ရှိတာပါ...ဟား...

ဟား...”

“ဟာဗျာ ...ဆရာကလည်း နောက်တယ်၊ ကျေးဇူးဘဲ ဆရာ။

ကျွန်တော်တို့ ကလေးလိုချင်နေတာ ကြာပြီ”

လင်မယားနှစ်ယောက် ကြည်နူးပြီးတွေနဲ့ မျက်ရည်တွေလည်း ဝဲလို့ ။

“ကိုကို...ဖေဖေကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပါဦး”

“အေး...အေး”

“သူဌေး အစည်းအဝေးခန်းမှာ ရှယ်ယာရှင်တွေ စောင့်နေတယ်”

“အစည်းအဝေး ဖျက်တယ်လို့ ပြောလိုက်၊ အိုကွာ...ရှပ်တယ်၊ ရုံးပါ ပိတ်လိုက်တော့။

ဒီနေ့မအားတော့ဘူး၊ မိန်းမကိုအိုဂျီအပ်ပေးရမယ်။ ကလေးပစ္စည်းတွေ ဝယ်ရဦးမယ်။ ဪ...နော်အေးရေ၊ US က ကလေးပစ္စည်းတွေ မှာဖို့ လုပ်”

“ကိုကိုရယ်....ခု မလိုသေးပါဘူး”

“ဟာ...လိုတာပေါ့၊ မှာချင်နေတာ ကြာပြီ။ ခုမှာလို့ ရပြီလေ”

“ဆရာ ဒီနေ့ အစည်းအဝေးက ဖျက်လို့ မရဘူး၊ မနက်ဖြန် ချုပ်ရမယ့် စာချုပ်အတွက် အရေးပေါ် အစည်းအဝေး”

“ဟာကွာ...ကဲ...ဒါဆိုလည်း မိန်းမ၊ မင်းပါ အစည်းအဝေးခန်းထဲ လိုက်ခဲ့ ...လာ၊တော်ကြာ အပြင်မှာ လဲပြီ၊နေမှာစိုးလို့ ”

“ကဲပါ ကိုကိုရယ်၊ ဒီမှာဘဲ သက်တောင့်သက်သာ လွဲနေပါရစေ။ ကိုယ့်အလုပ်ကို သေချာသွားလုပ်ပါ။ သိန်းပေါင်းသောင်းချီနေတဲ့ ပရောဂျက်ကြီးကို ခေါင်းထဲထည့်ဦး”

*